

PERFEKT: Ett skudd rett i hjertet og deis i bakken. Perfekt jaktopplegg for villrein veteranen Jon J. Meli, her sammen med tur- og jaktvennen «Laila».

Vellykket jakt på gavebukken

I april 2005 takket Jon J. Meli for seg etter 33 års sammenhengende virke som formann og sekretær i Forollhogna villreinområde. I avskjedsgave fikk villrein veteranen gratis storbukkjakt i eget område. Fredag 26. august i fjor segnet storbukken om etter et perfekt skudd. En god dag for Jon J. som ikke nølte da sjansen bød seg.

Tekst og foto: Arne Nyaas

I en mannsalder har Jon J. Meli (70) stått til tjeneste for villreinen og fjellet, «en mann etter Aldo Leopolds hjerte», som Terje Skogland så treffende karakteriserte dalsbygdingen. Jon J. Meli har bokstavelig talt tråkket stien for etterfølgerne i Forollhogna, og han har satt varige spor etter seg innad i forvaltningsapparatet. Derfor var storbukken så fortjent, og derfor er vi på veg innover seterveiene i Vingelen, i sørområdet av Forollhogna. Det er tidlig morgen

og skodda ligger ennå tjukk i dalføret.

– Vi stopper ved skihytta til vingelsingene. Der må vi bruke kikkerten. Jeg kjører først, befaler Jon som i forsetet har elghunden Laila. Bikkja er alltid med, og derfor har også jeg tatt med min, en irsksetter. – Kommer vi på dyr, får du passe bikkjene.

Jo da, den saken synes å være rimelig klar, og ikke egnet for diskusjon. Så får jeg heller la være å ta bilder i skuddøyeblikket.

– Ingen ting å sjå. Vi fortsetter!

Jon er rimelig kjapp, også i dag. Han har ikke for vane å sløse med tida og suser videre før jeg har kommet på plass i bilen min. Seterveisystemet i Vingelen kjenner han ut og inn, men synes likevel å være ekstra tung på gassfoten i dag. Noe er på gang!

Dyr på trekk

Vinden har stått på sør siden jaktstarten, og vi er rimelig sikre på å finne dyra i sørområdet. Egentlig hadde Jon J. bestemt seg for å felle storbukken i hjembygda Dalsbygda, men til forskjell fra tidligere år har

SJEKKER NØYE: På tur inn til Bratthøvollen i Vingelen saumfares terrenget, og i Bratthøa (bak) oppdager vi en liten villreinflokk på trekk fra vest mot øst.

MÅLBEVISST: Jon J. nøler ikke når han har bestemt seg. Flokken er lokalisert. Nå er det bare å gå.

østavinden vært minimal så langt i jakta. Med kort utstedt av villreinområdet har Jon J. adgang til hele jaktområdet, og bestemmer seg derfor for Vingelen.

Et par kilometer før parkeringsplassen ved Bratthøvollen svinger Jon til side. Herfra er det god utsikt innover mot Bratthøa (1121 m.o.h.). Jon retter Zeiss'n mot fjellpartiet og oppdager med det samme en mindre flokk på trekk østover.

– Mest simle og kalv, og noen få storbukker. Sikkert flere dyr inne i Østelvdalen. Ser lovende ut, dette, konkluderer villrein veteranen som der og da bestemmer seg for å sjekke mulighetene i østområdet av Bratthøa. Kvarteret senere er vi på veg opp stien fra setervollen, Jon foran med gråhundtispå Laila i bånd, jeg bak med irkssetteren Ingo i trekk. Begge bikkjene bærer kløv.

Nøler ikke

Etter en halvtimes gange i bratt motbakke, men på god sti, og etter en unnamanøver for å komme i skjul for dyrene, lempet vi ryggsekkene i bakken og smyger mot kanten av rabben. Relativt raskt oppdager vi en mindre bukkeflokk som har slått seg til ro noen hundre meter lenger oppe. I skråninga ned mot Østelvdalen beiter det flere dyr. Jon studerer terrenget nøye. Spesielt er han interessert i å sjekke om det er andre

OPPLEGGET KLART: Veteranen vet nøyaktig hva han skal gjøre for å få uttelling. Nå gjelder det bare å komme usett innpå dyrene.

DET LYSNER: Halve bukken er flådd, og snøskurene er i ferd med å trekke unna.

DET GODE LIVET: Jobben er gjort. Nå gjenstår bare transporten ned til bilen.

HESTSKYSS: På tur hjem, sør for Bratthøvollen, møtte vi Magnus Trøan. Flere enn Jon J. hadde skutt, og Magnus var på tur innover for å frakte ned kjøtt.

TID TIL ETTERTANKE: Han har tjent villreinen i en mannsalder og har tråkket opp forvaltningsstien for sine etterfølgere. «Gavebukken» var vel fortjent den, Jon J.!

jegere i området. Nede ved Bratthøvollen stod det én bil da vi kom.

– Ser lovende ut dette. Du blir igjen her med bikkjene, mens jeg forsøker å smyge innpå bukkeflokken oppe på rabben. Må runde vestover for å komme høyt nok, så får vi sjå!

Jon J. nøler ikke. Uten ryggsekken å drasse på går han med lette skritt oppover, men hele tida i skjul for dyrene. Værtrekken er østlig, og den trenger han ikke å tenke på. Fra posisjonen min kan jeg følge ham i kikkerten. Jeg kjenner spenningen stige, men er relativt sikker på at veteranen kommer til å lykkes. Det eneste kan være om dyrene blir skremt av andre jegere i området, men mest sannsynlig har Jon J. området for seg sjøl. Og snakk om flott jaktvær!

Rett i hjertet

I noen minutter blir Jon J. borte for meg. Jeg bruker kikkerten flittig og ser at bukkene fortsatt nyter soldagen i uforstyrret ro. Dette lover bra. Fjellet synes å være dødt for jegere. Trolig befinner de fleste seg

lenger vest. Dyrene «våre» har trolig kommet fra Kvikne-sida i løpet av morgentimene.

Jon J. kommer til syne igjen, krypende. Og blir liggende. Avstanden mellom ham og bukkeflokken er drøye 100 meter. Jon ligger høyere og har bakgrunn. Flokken ligger fortsatt i ro. Fem minutter går. Så skjer det noe oppe på rabben. I kikkerten oppdager jeg at Jon J. beveger den ene foten. Høyt og intenst. Hva i all verden? Har veteranen fått senestrekke? Bukkene har sett det samme som meg, og to reiser seg. Hva kommer til å skje? Jeg har ikke for tenkt tanken så drønner skuddet. Oppe på rabben blir det plutselig liv og røre. Tilbake ligger en av de største med beina i været, og som det snart skal vise seg, skutt rett i hjertet.

– Jeg måtte få bukkene på beina. Den eneste måten var å «vinke» med høyrefoten. På den måten beholdt jeg full kontroll med avtrekket, forklarer Jon J.

Snø og sol

Resten av dagen kommer vi begge til å huske: Snøskura som plutselig

OBLIGATORISK: Alle som feller villrein i Vingelen, må innom veiestasjonen hos Ragnar Vingelen. Storbukken til Jon J. veide 87 kilo.

feide inn over Bratthøa da bukken og jegeren skulle foreviges, og finværet etterpå. For ikke å nevne den store villreinhopen som kom vestfra mens vi holdt på med slaktinga, en hop med strak kurs rett mot Dalsbygda. To tunge turer ble det ned til bilen, både for oss og bikkjene, men avstanden kunne ha vært så mye lengre. På siste turen ned kommanderte Jon J. stopp i lia ovenfor Brattøvollen.

– Det er godt å sitte slik og kjenne på dagen. Nei, denne ville jeg ikke ha vært foruten, innrømmer villreinveteranen.

Thörlo's koster ikke mer enn vanlige sokker, og har markedets beste fornøydeganti med 30 dagers full returret! Produksjonen av Thörlo's sokker er basert på over 20 år med forskning og testing. Dette har resultert i antagelig verdens beste sokker.

Bedre enn de sokkene du har, eller pengene tilbake!

Protection 1: Aktiv fritid/Kort tur
Protection 2: Aktiv fritid/Lengre tur
Protection 3: For lengre turer/Stive sko

Med vår ull/thorlon-sokk Protection 3 i jakta er du garantert fri for gnagsår! (Finnes også i høy utgave).

LOWA
...simply more

TESTRAPPORT fra «Jaktåret 2004-2005»:

PLUSS: • Meget god støtte
• God demping
• God i alle typer terreng

MINUS: • Ingen vi har funnet

KONKLUSJON:

HunterGTX er en gjennomført jaktstøvel som er laget for å tåle krevende forhold, tunge bærer og lange marsjer. Et meget godt valg for den som driver variert jakt i ulike typer terreng.

Markedsleder i Tyskland, Østerrike og Sveits

e-post: firmapost@lowa.no • www.lowa.no